

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT DÉLMAGYARORSZÁGI NAPILAPJA

Haboznak az alkotmányvédők

Másodszor kapjuk a hírt, hogy B. Szabó »alkotmányvédő« csoportja ki akar lépni a Kisgazdapártból és külön pártot alapít, másodszor értesülünk, hogy B. Szabó meggondolta magát. A habozás oka egyszerűen abban rejlik, hogy az »alkotmányvédők« nem tudják, vajon a kisgazdapárti tömeg haljandó-e követni őket. A »Független Magyarországnak« írja: A képviselői mandátum vonzereje mindennél erősebbnek bizonyult, a gárda a változatosság kedvéért újra megadta magát és B. Szabó a békési ünnepségen megcáfolta — pontosabban letagadta —, hogy a Kisgazdapártból való kilépés gondolatával foglalkozik.

Az alkotmányvédők ingadozásának nagy jelentősége van Szegeden is, ahol a Kisgazdapárt hangadó elemeinek jórésze az alkotmányvédőkkel rokonszenvez, ahol az alkotmányvédőkhöz közelálló Pfeiffer Zoltán készül zászlót bontani. A szegedi Kisgazdapárt belső helyzetének tisztázatlanságára mutat az is, hogy a szegedi nagy választási gyűlésük időpontját még mindig nem hozták nyilvánosságra, amelyen pedig tudvalevőleg Dinnyés miniszterelnök készül felszólalni.

Két szögesen ellentétes politikai irány összeapásáról van itt szó a Kisgazdapártban. A demokratikus irányzat küzd az összeesküvés szellemével. Dinnyés Lajos miniszterelnök szombati beszéde a Kisgazdapárt központjában nyílt kiállítás volt a demokrácia mellett és az összeesküvők ellen. Örömmel hallottuk a Kisgazdapárt leg-hívatottabb szószólójától az önbírálat őszinte hangját. »Sajnos, sorainkban sokan voltak — mondotta Dinnyés miniszterelnök —, akik résztvettek az összeesküvésben. Egyrészt az igazságszolgáltatás kezébe került, a másik része gyávan külföldre szökött és most onnan szidja és gyalázza azt a demokráciát, amely nekik, ha érdemtelenül is, de hosszú időn keresztül diszes pozíciót biztosított. És amíg a parasztság, munkásság és értelmiség vállaltve dolgozott, ezek a politikai kalandorok, szabotálók, gyújtogatók, a reakciógyászvitézsei arra szövetkeztek, hogy hátbatámadják a magyar demokráciát, veszélyeztessék az újáépítést, a stabilizációt és az egész ipari és mezőgazdasági termelésünket.«

Ugyanebben a beszédében a Kisgazdapárt vezetője leszögezte, hogy ebben az országban senki sem veszélyezteti a kisemberek magántulajdonát, sem a nemzeti függetlenséget. A Kisgazdapárt demokratikus vezetősége olyan egységes pártot akar, melyet a nép ellenségei többé nem használhatnak fel saját céljaikra.

Ez világos beszéd. Aki ezt vallja, nem állhat közös dobogón Balogh páterrel, vagy Pfeiffer Zoltánnal. Balogh és Pfeiffer sohasem nyilatkozott elítélően az összeesküvőkről. Beszédekben kézzelfoghatóan sejtetik, hogy az ország függetlenségét ama nagyhatalom ellen akar-

Révai József Dorozsmán Programunk a 3 éves terv: jólét, rend, függetlenség

B. Szabótól nem félünk: az a kutya, amely ugat, nem harap

A dorozsmai zászlódiszbe öltözött piactéren nagy a sürgés-forgás. Az árusok felpakolják kosaraikat a teret szegélyező kocsikra és beállnak az egyre növekvő tömegbe, mindenki meg akarja hallgatni Révai József elvtárs nemzetgyűlési képviselő beszámolóját. A szentmise után megtelik teljesen a tér és mire Révai elvtárs meghallgatta a munkanélküli kubikosok küldöttségét, hatalmas tömeg gyűlt egybe a kánikulai hőségben. A Himnusz hangjai után Bodor Károly, a dorozsmai pártszervezet titkára és az MKP országgyűlési jelöltje üdvözölte a megjelenteket, majd Révai József állt a mikrofon elé.

Bevezetőül rámutatott a felosztott nemzetgyűlés hibáira. Abban a nemzetgyűlésben nem lehet nyugodt, békés alkotó munkát végezni, amely állandó harcok színhelye volt. Az új választásokból olyan országgyűlés fog születni, amely nyugalmat és békességet hoz a sokat szenvedett magyar népnek. Majd beszélt a Nemzeti Függetlenségi Front szükségességéről és a választási szövetségről, ami azt jelenti, hogy ha közösen vállaltuk a felelősséget a munkáért, akkor

a választási agitációban is fel kell hívni a választók figyelmét arra, ami a munkában, felelősségben, feladatokban és tennivalókban közös magyar feladat lesz.

Csupán ezt jelenti ez a szövetség, semmi egyebet. A négy kormányzati párt között szabadon lehet válogatni, mert minden párt, így a Magyar Kommunista Párt is külön, önálló listával indul és áll oda ítéletért a nép elé.

— Arra a pártra szavazzanak — folytatta Révai elvtárs —, amelyről meggyőződtek, hogy a legtöbbet tette és tesz a magyar nép felémelkedéséért. A mi meggyőződésünk szerint ez a párt a Magyar Kommunista Párt, amelyről szeretik azt hiesztelni, hogy nem ismeri el a magántulajdont. Tényleg, nem minden magántulajdonnak vagyunk a hívei és védelmezői. A nagy harácsolók, az ezerholdasok, a nagybankok magántulajdonát nem akarjuk tiszteletben tartani. A kisemberek magántulajdona érdekében egy kicsit hozzányultunk ezeknek a nagy harácsolóknak a más vérén és verejtékén szerzett magántulajdonához. Ha ez bűn, elismerem, hogy mi kommunisták bűnösök vagyunk, de tagadom, hogy bűn. Akkor, amikor elvettük 3000 magyar nagybirtokostól a földet, megsértettük 3000 ember magántulajdonát, de 650.000 nincstelen újjazda számára teremtetünk új magántulajdont (hossz-

szantartó taps), amit ha kell foggal és körömmel, ha kell fegyverrel és ököllel is megvédünk.

Mi nem támadjuk tehát, hanem védjük a kisemberek magántulajdonát, munkását, kisiparosát, kiskereskedőjét, dolgozó értelmiségét és nem utolsósorban az újjazdákét.

A Magyar Kommunista Párt programját világította meg ezután Révai elvtárs, ami elsősorban a hároméves terv megvalósításából áll.

A hároméves terv röviden három szó csupán, a jólét, a rend és függetlenség.

A hároméves terv hivatott arra, hogy ezt az országot a nyomorúság országából a bőség országává változtassa, amit ma már mindenki helyesel, de ne feledjék a szavazók a szavazóurnáknál, hogy még néhány hónappal ezelőtt nem mindenki helyeselte a ma már kormányprogrammá vált hároméves tervet.

— Aláhuzom és hangsúlyozom — folytatta Révai elvtárs —, együtt akarunk működni a velünk szövetséges pártokkal, együtt akarjuk viselni a kormányzásért való felelősséget. A Kommunista Párt nem gondol arra, mint bizonyos más pártok, hogy megszerzi a többséget és egyedül fogja átvenni a kormányzást a magyar demokráciában. Nagyon jól tudjuk, ha gyarapodó, erősödő párt vagyunk is, nem kaphatjuk meg ezen a választáson az abszolút többséget.

de azt szeretnénk és akarjuk és biztosan tudjuk, megnövekedett erővel, tekintéllyel, súlyllyal és számban jutunk be az új országgyűlésbe

(nagy taps), ahol együtt akarunk menetelni és dolgozni a Szociáldemokrata Párttal és nem lazítani akarjuk a munkásegységet, amely a magyar demokrácia vívmányainak közös védelme és fejlesztése jegyében megdönthetetlen és megbonthatatlan.

A Dobi István, Dinnyés Lajos és Ortutay Gyula vezetése alatt álló Kisgazdapártot mi új, más, egészségesebb szellemű pártnak tartjuk, mint volt az összeesküvő Nagy Ferenc és Kovács Béla vezetése alatt. Mi Dobiban, Mihályffy Ernőben és a többiben megbizunk, talpig becsületes magyaroknak és demokratáknak tartjuk és ismerjük őket. Mi bizunk a más pártokhoz tartozó demokratákban is. Mi nem akarunk egyedül kormányozni, de ha együtt akarunk haladni, nem lehet bizalom nélkül. De bizalom csak annak jár, akit megillet és megérdemli a bizalmat.

A helyzet világos. A kérdés fel van téve: a szegedi Kisgazdapártnak is döntenie kell: Dinnyés vagy Pfeiffer, Dinnyés vagy B. Szabó, Pfeiffer és B. Szabó között nincs sok különbség, legfeljebb az, hogy B. Szabónak az utja vissza a de-

Dobiban és a Dobikban. Dinnyésben és a Dinnyésekben bízunk, nem lesz baj köztük és köztünk.

A Kisgazdapártról szólva azonban nemcsak Dobik, hanem B. Szabók is akadnak, akik nincsenek megelégedve azzal, hogy a Kisgazdapárt vezetősége többé nem Nagy Ferenc rossz szellemében vezeti a pártját és arra készülnek, hogy bejussanak újra, hogy ott mindent újra lehessen kezdeni. Mi nem akarjuk újra kezdeni a civakodást és pártviszályt a Kisgazdapárton belül megbuvó reakcióval.

Mi ugyan ezektől nem nagyon félünk és ne vegyék zokon, ha alkalmazom rájuk azt a mondatot »Az a kutya, amelyik ugat, nem harap«.

Két esztendő alatt hadakoztunk eleget és mi lett az eredménye? A kutya ugatott és a karaván haladt. Nem olyan legények ezek, akikről meg lehet ijedni és nem olyan kemény gerincűek, hogy adott esetben ne puhulnának meg. Az utóbbi két esztendőben ezek az elégedetlenkedő jobboldali kisgazdák lényegében nem értek el semmit. Ha összerándítottuk szemöldökünket, beadták derekukat. A magyar demokrácia helytáll erősen, szilárdan, még akkor is, ha ezek az ebek tovább csaholnak.

— A Magyar Kommunista Párt az egyetlen politikai párt, amely egységes, mint a kőszikla. Mi egyek vagyunk, egyet akarunk. Ha tehát azt akarjuk, hogy a magyar nép a munkás, paraszt, haladó értelmiség és kisemberek hamarabb érjenek célra, ha azt akarjuk, hogy a hároméves terv megvalósuljon, ha azt akarjuk, hogy megszűnjön a munkanélküliség, az 1947–48-as évben emelkedjék népünk életszínvonal, ha haladni akarnak, nem hátra, hanem előre, a jólét, a nyugalom és békesség felé, akkor augusztus 31-én erősítsék szavazatukkal a legdolgosabb, a leghűbebb, a legharcosabb magyarok pártját, a Magyar Kommunista Pártot — fejezte be Révai elvtárs szűnni nem akaró tapsok közt beszédét.

Egy marék buza a hadifoglyokért

Az országos Földművelésügyi Tanács felhívta a föld dolgozó paraszt-ságát, hogy a »Siess! Adj! Segíts!« mozgalom most indított akciójának sikerét legyené magáévá, halgassa meg a kéréseket és önkéntes támogatással járuljon hozzá a hazatért hadifoglyok felsegítéséhez. A gyűjtés lebonyolítását a 48-as Ifjúsági Mozgalom helyi szervei végzik. Mindnyájunk ügyéről van szó, adjunk jó szívvel.

mokráciához és az országgyűlési mandátumhoz még nincsen véglegesen elzárva és ezért habozik. Tiszta vizet a pohárba! Szeged népe a választások előtt joggal megkövetelheti, hogy világos választ kapjon.